

अपि च ।

“सत्पुत्रेण च जातेन वेणोऽपि त्रिदिवं ययौ ।
पुत्रामनरकात्ततः स तेन सुमहात्मना ॥”

इति विष्णुपुराणे । १ । १३ । ४१ ॥ * ॥

विद्यादिरहितस्य पुत्रस्य निन्दा यथा,—

“तथा गवा किं क्रियते या न दोग्धौ न गर्भिणी ।
कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् धार्मिकः ॥

एकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन धीमता ।

कुलं पुरुषसिंहेन चन्द्रेण गगनं यथा ॥

एकेनापि सुदुर्लेणे पुथ्यितेन सगन्विता ।

वनं सुवासितं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥

एको हि गुणवान् पुत्रो निर्गुणेन श्रुतेन किम् ।

अन्तो हन्ति तमांस्तेको न च ज्योतिः सद्यःशः ॥

लालयेत् पञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि ताडयेत् ।

प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं भिजवदाचरेत् ॥

जायमानो हरेद्वारान् वर्द्धमानो हरेद्वनम् ।

ज्वयमाणो हरेत् प्राणान् नास्ति पुत्रसमो रिपुः ॥

प्रार्थ्यै तपसि दाने वा यस्य न प्रथितं यशः ।

विद्यायामर्थलाभे वा मातुरुच्चार एव सः ॥”

इति गारुडे ११४।१५ अध्यायौ ॥ * ॥

स च मध्यमोत्तमाधमभेदेन त्रिविधः । यथा,—

“यदुपात्तं यशः पित्रा धनं वीर्यमथापि वा ।

तत्र ह्यपयते यस्तु स नरो मध्यमः स्मृतः ॥

तदीयाभ्यधिकं यस्तु पुनरन्यत् स्वशक्तितः ।

नित्यादयति तं प्राज्ञा वदन्ति नरसुतमम् ॥

यः पित्रा सप्तपातानि धनवीर्ययशसि च ।

न्यूनतां नयति प्राज्ञास्तमाहुः पुरुषाधमम् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणम् ॥ * ॥

अपि च ।

“उत्तमचिन्तितं कुर्यात् प्रोक्तकारी च मध्यमः ।
अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्तोऽचरितं पितुः ॥”

इति महाभारतम् ॥

(अनुरूपपुत्रप्राप्त्युपायो यथा,—

“ततः समाप्ते कर्मणि पूर्वं दक्षिणपादमभि-
हरन्ती प्रदक्षिणमभिमणु परिक्रामेत् ततो

ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयित्वा सह भर्ताव्यशेषं
प्राश्नीयात् । पूर्वं पुमान् पश्चात् स्त्री नचोच्छिष्ट-

मवशेषयेत् । ततस्त्री सह संवसेतामहराचं तथा-
विधपरिच्छेदावेव तथेष्टं पुत्रं जनयेताम् । या तु

स्त्री ध्यामं लोहिताचं यूपोरस्कं महाबाहुं
पुत्रमाशासीत । या वा कृष्णं कृष्णम्बुदीर्घकेशं

शुक्लाचं शुक्लदन्तं तेजस्विनमात्मवन्तम् । एष

एवानयोरपि होमविधिः किन्तु परिवर्द्धवर्ण-
वर्ष्य स्यात् पुत्रवर्णांरुपस्तु यथाशीरेव तयोः

परिवर्द्धोऽन्यः कार्यः स्यात् । द्विजेभ्यः शूद्रा तु
नमस्कारमेव कुर्यात् देवगुरुतपस्विष्वेभ्यश्च ।

या या च यथाविधं पुत्रमाशासीत तस्यास्तस्या-
स्तान्तां पुत्राश्रिममनुनिश्चय तास्तान् जन-

पदान् मनसानुपरिक्रामयेत् । ततो या या
येषां येषां जनपदानां मनुष्याणामनुरूपं पुत्र-

माशासीत सा सा तेषां तेषां जनपदानामा-
हारविहारोपचारपरिच्छेदाननुविधौयस्विति

वाचा स्यात् । इत्येतत् सर्वं पुत्राश्रिषां सम्बद्धि-
करं कर्म व्याख्यातम् ॥”

“तथा च कुर्वन्ती श्रुतेः श्रुतेः पूर्वं प्रवाहेत
ततोऽनन्तरं बलवत्तरमिति तस्याश्च प्रवाह-

माणायां स्त्रियः श्रुतं कुर्यात् प्रजाताः प्रजाता
धन्यं धन्यं पुत्रमिति तथास्या हर्षेणाप्यायन्ते

प्राणाः ॥” इति चरके शारीरस्थाने २४ मे अध्याये ॥

पुत्रकः, पुं, (पुत्र + स्वार्थे संज्ञायामनुकम्पायां वा

कन् ।) पुत्रः । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ११ । २२ ।

तथापि दुःखं न भवान् कर्तुमर्हति पुत्रकः । ।

यस्य यावत् स तेनैव स्वेन तुल्यति बुद्धिमान् ॥”)

शरभः । धूर्तः । शैलविशेषः । उच्चभेदः । इति

मेदिनी । के, १२४ । पतञ्जकः । अनुकम्पान्वित-

जनः । इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रकन्दा, स्त्री, (पुत्रप्रदो कन्दोऽस्याः । अस्याः

कन्दस्य गर्भदोषनाशेन पुत्रदात्वत्वात् तथालम् ।)

लक्ष्मणाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रका, स्त्री, (पुत्र + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।

टाप् । “न यासयोः ।” ७ । ३ । ४५ । इत्यस्य

“स्तृतापुत्रिकादृन्दारकानां वेति वक्तव्यम् ।”

इति वार्तिकोक्ता डीन इवयं स्य पक्षोऽकारः ।)

पुत्रिका । इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रजीवः, पुं, (पुत्रं गर्भं जीवयतीति । जीवि +

अण् ।) उच्चविशेषः । जियापुत्रा इति भाषा ।

तत्पुण्यायः । झीपदापहः २ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ कुमारजीवः ३ पुत्रजीवकः ४ । इति

रत्नमाला ॥ पवित्रः ५ गर्भदः ६ सुतजीवकः ७ ।

अस्य गुणाः । हिमत्वम् । उष्णत्वम् । श्लेष्मगर्भ-

जीवदात्वम् । चक्षुःत्वम् । पित्तप्रमनत्वम् ।

दाहलक्ष्णानिवारणत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुरुत्वम् । वातकारित्वम् । रुचिस्त्वमलत्वम् ।

खाडुत्वम् । पटुत्वम् । कटुत्वम् । इति भाव-

प्रकाशः ॥

पुत्रजीवकः, पुं, (पुत्रं गर्भं जीवयतीति । जीवि

+ खलु । द्वितीयाया अनुक् ।) पुत्रजीवकः

द्वयः । इति रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते

चिकित्सितस्थाने १६ अध्याये ।

“अनेनैव विधानेन पुत्रजीवकं रसम् ।

प्रयुज्यते भिषक प्राज्ञः कालसाल्पविभाग-

वित् ॥”)

पुत्रस्य जीवके, चि ॥

पुत्रदा, स्त्री, (पुत्रं गर्भं ददाति सेवनेनेति ।

दा + कः ।) बन्धाकर्कोटकी । लक्ष्मणाकन्दः ।

गर्भदाजीवपुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रदात्री, स्त्री, (पुत्रं ददाति सेवनेनेति । दा +

लृप् + डीप् । बन्धादोषनाशित्वादास्यास्तथा-

त्वम् ।) मालवे प्रसिद्धो जताविशेषः । तत्-

पुण्यायः । वातारिः २ भ्रमरो ३ श्वेतपुष्पिका ४

वृत्तपत्रा ५ अतिगन्धालुः ६ वैश्रीजाता ७ सुव-

हारी ८ । अस्या गुणाः । वातकटूष्णकफनाशि-

त्वम् । सुरभित्वम् । सर्वदा पथ्यत्वम् । बन्धा-

दोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रपदा, स्त्री, (पुत्रं प्रददाति सेवनेनेति । प्र +
दा + कः । टाप् ।) चविका । इति राज-

निर्घण्टः ॥

पुत्रभद्रा, स्त्री, (पुत्रस्य भद्रमस्या इति ।) वृह-

जीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रशङ्खी, स्त्री, (पुत्रं पवित्रं शङ्खमिव पुष्प-

मस्याः । गौरादित्वात् डीप् ।) अजशङ्खी ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

पुत्रश्रेणी, स्त्री, (पुत्राणां तत्सन्तानानां श्रेणि-

रच । डीप् ।) श्वेतिकपर्णी । इति रत्नमाला ॥

(यथा, सुश्रुते रुचस्थाने ३८ अध्याये ।

“श्यामा महाश्यामा लट्ठदन्ती शङ्खिनी

तिखककम्पिन्नकरन्यकक्रसुकपुत्रश्रेणीगवाक्षी

राजट्टक्षकरशङ्खयगुह्वीरस्रमलाक्षमालाक्षीसुधाः

सुवर्णक्षीरी चेति ॥”)

पुत्ररुः, स्त्री, (पुत्रं रुते इति । रु + क्तिप् ।)

पुत्रजनिका । यथा,—

“पुत्ररुः पुण्यभूमिः स्याद्वनरुः पुत्तिकाप्ररुः ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

पुत्रामादः, चि, (पुत्रस्य अन्नं तदुपहृतमन्न-

मत्तीति । अद् + अण् ।) पुत्रान्नभोजी । तत्-

पुण्यायः । कुटीचकः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पुत्तिका, स्त्री, (पुत्तौ + स्वार्थे कन् टाप् । “केऽणः ।”

७ । ४ । १३ । इति द्रुसः ।) कन्या । तत्-

पुण्यायः । आत्मजा २ दुहिता ३ पुत्तौ ४

तनुजा ५ सुता ६ अपत्यम् ७ पुत्रका ८ सजा ९

तनया १० नन्दिनी ११ । इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । २२१ ।

“पुत्तिकाव्रवीत् । तात ! अतिदृष्टान्तकोऽर्थं

नाहमेनमभिलषामि ॥” पुत्तौव प्रतिकृति-

रस्या इति । पुत्तौ + “इवे प्रतिकृतौ ।” ५ ।

३ । १६ । इति कन् द्रुसः ।) पुत्तलिका ।

यावतूलकः । इति मेदिनी । के, १२४ ॥

(यथा, सुश्रुते रुचस्थाने । १६ अध्याये ।

“पीठोपमपालिभयतः क्षीणपुत्तिकाश्रितो

निर्विघ्नः स्रुताखसमविषमपालिर्थायोजिमः ॥”

पुत्रस्वरूपत्वेन ज्ञता कन्या । तत्रभजानतः पुत्रस्तु

कन्यादातुः पुत्तौ भवतीति । यथा, मनौ । ६ ।

१२७-१२८ ।

“अपुत्तौनेन विधिना सुतां कुर्वीत पुत्तिकांम् ।

यदपत्यं भवेदस्यां तन्मम स्यात् स्वधाकरम् ॥”

यथा च महाभारते । १ । ६६ । १२ ।

“ताः सन्धास्त्रनवदाश्रयः कन्याः कमललोचनाः ।

पुत्तिकाः स्थापयामास नष्टपुत्रः प्रजापतिः ॥”)

पुत्तिकापुत्रः, पुं, (पुत्तिकायाः जातेऽस्याः पुत्रे

स हि मदीयः पुत्तौ भविष्यतीति पुत्रस्वरूपत्वेन

ज्ञतायाः सुतायाः पुत्रः ।) पुत्तिकायाः सुतः ।

स च औरससमः । यथाह वसिष्ठः ।

“अभाटकां प्रदास्यामि तुभ्यं कन्यामलङ्कताम् ।

अस्यां यो जायते पुत्रः स मे पुत्तौ भवेदतीति ॥

अथवा पुत्तिकेव सुतः पुत्तिकासुतः सोऽप्यौरस-

सम एव पित्रवयवानामस्यत्वात्प्राचयवानां